

ČUJTE NA PALCI.

Objava vsak četrtek. (Esce ogni giovedì) - Uredništvo in upravnštvo v Gorici, Via C. Pavelli 9. - Tiska Narodna Tiskarna. - Izdaj. in ogd. ured. FRANCIS BEVK
 Cena oglasa: 1 millim. visočine v širini enega stolpa L. .80, za trgovske reklame, bančna obvestila poslana, vabila, noznanila, itd. vsaka vrsta L. 1.-
 Celoletna naročnina L. 15.-. Za inozemstvo L. 22.50

Leto V. GORICA, četrtek dne 25. februarja 1926 - GORIZIA, giovedì il 25. febbraio 1926. št. 8.

Človek uči se - dokler živi ...

Stara — prestara ta je beseda:
 Človek uči se — dokler živi,
 naj bo po noči, ko ziblje se v sanjah,
 naj gre okoli odprtih oči.

To je krilatica iz časopisja,
 slišali smo jo, verujmo ji zdaj,
 hodi po zemlji, naj hodi po zraku,
 vedno se človek nauči marsikaj.

Le kupi neznano si kje cigareto,
 in misli, da pušil jo bodeš mirno,
 prvo ne bodeš je mogel prižgati,
 a če se posreči, ti bode slabo.

Poleg je tega na cesti premnogo
 dražestnih, lepih, ubogih deklet,
 ni liric, da bi si blaga še kupile
 za zgoraj, za spodaj za prstov deset.

A pri tej stvari pa lahko študiraš,
 če dekle je lepih, prijetnih oblik,
 če srajca je čista, kolena umita,
 še drugih bi mnogo našteali vam slik.

Nazadnje, če voziš prenaplno s kolesom
 v zapisniku že te ima policaj,
 ta šola je dobra, a malo predraga,
 za kazen le hitro mu lirice daj.

Hodi zamišljen po cesti okoli,
 ne čuti na desno, na levo prav nič,
 le bodi brezskrben, da v uri te eni,
 do golega slekel tatinski bo ptič.

Marsikdaj človek prav pridno uči se,
 kadar v gostilni prebira račun,
 pol dnarca ti nesejo, ako si skromen,
 vse ti poberejo, če s' pojedun.

Še bi naštevali, če bi hoteli,
 ali za danes zadosti naj bo ...
 naše življenje res trajna je šola,
 Čuček na palci vam pravi tako ...

V soboto in v nedeljo bo v „Trgovskem domu“ krstna
 predstava Bevkove drame v 4. dej.: „MATERIN GREH“.

Gorica, dne 25. febr.

En leden posta je že, ljudje jemljejo od pusta slovo in pravijo, da ga letos sploh ne morejo vzeti. Nekateri ljudje še o pustu niso imeli pusta, nekateri pa ga še v postu ne morejo pustiti. Kljub temu, da so po Gorici naznanjali plakali, da je ta pošast že preminula, ga bodo baje pokopali šele veliki leden, zato da bodo na velikonočni pondeljek zopet začeli plesati. Ne, da bi jim Čuk na palci to zameril. O ne, le po se mu zdi, da je toliko ljudi na svefu, ki so podobnih misli kot Čuk na palci, akoludi bi kateri lahko zameril to besedo.

Nekateri so tudi zamerili Čuku na palci, da ni nič svetoval glede zadnje bolezni, ki je razsajala in deloma še razsaja po mestu in po deželi. Z zadevo pa je tako. Svetovali so drugi listi tako modro, da Čuka ne bi ostal pametnejši nasvet kot ta: da proti influenci ni boljšega zdravila kakor ne zboleli. To bi pa Čuku lahko zopet kdo zameril, zato sem raje molčal.

Kar se liče vaše politike moramo samo omeniti, da smo bili zopet enkrat imenovani eskrunjevalci grobov. Ta beseda je tako po ceni in imamo nanjo tak palen, da ga pač nihče ne izbriše. Sicer pa so listi poročali o tem in Čuku ni treba, da odpre svoj kljun.

Preko naše politike pa ne smemo, ker polem lahko zadenemo na spor Nemcev z Italijo. Ker pa je Čuk za mirno sožitje med narodi, zato se v to zadevo ne vlika, dokler se sama ob sebi ne poravná. Mnogo bolje je namreč živeti v miru nego v prepiru.

V ostalem je perzijski šah zdrav, kitajski cesar se dobro počuti, predsednik japonske republike leži bolan na influenci, Radič še vedno strelja kozle, ko bo teh zmanjkalo, namerava začeti streljati kobra, v Sloveniji so še vedno stranke, na Hrvaškem pa jih je na kvadrat, a vsled tega nič manj ne dežuje in bo solnce posijalo, kadar se bo nje mu zljubilo. To prorokuje

Čuk na palci.

DUHOVITI SLIKAR.

Slikar Alfonz Menzel ni bil lep človek, a zato lembolj duhovit. Nekoč je sedel v kavarni, takoj za njim pa vesela družba, ki se je na njegov račun šalila. Najbolj se je razvnela mlada deklica. Menzel je razumel, da se velja smeh njemu, ali se ni hotel izdati. Molče je polegnil iz žepa papir in svinčnik in pričel pridno risati, neprešlano pogledaje tja, kjer je sedela vesela družba, zlasti pa na prevéselo deklico. Družba je to kmalu opazila in pričela nejevoljno mrmrati, dokler ni vstal

Radi denarja.

„Ljudje govore, da vzamete mojo hčerko le radi denarja. Ali je res?“

„Kako naj bo to res? Saj denarja sploh nimam!“

O predobri dobroti in lastnosti narodnih jedi.

(Spisal B. K. Kreljakus.)

»Vse kar je lepo, ni lepo in ni dobro vse, kar je lepo... Lepota je krutal...«

Lepota je umazana capa, za katero se tepejo psi po vasi... Namreč duševna lepota, ker telesna oslane lepa in prijetna ter večna, dokler ne izgine...«

Tako sem premišljeval, ko sem se vračal v spremstvu peterih bolnih lun od krčmarja Kredopisa... Družbo mi je delal idealist Inocencius Pulhritudo Multus, ki je bil posebljena duševna lepota, že radi tega, ker telesne ni imel... Modroval sem in se zaletoval v njega, ker pa je bil tudi on v kričnem ravnotežnem položaju, me je odbijal neprestano na drugo stran ceste.

»Duša krščanska! Lepota... duš... duš... duš... duševna lepota je pondeljarska... je pond... pond... eljarska...« Mahal sem z rokami tako krepko in na široko, da sem zašel v robidovje ob cesti, ker pa sem bil tako zelo pi-

nek gospod, pristopil k Menzlu in mu odločno izjavil, da dama ne dovoljuje, da bi jo tak nepoznan slikar slikal, zlasti, ko je še tako nesramen, da jo niti za dovoljenje ni vprašal. Menzel se je začudeno ozrl v gospoda in mu odgovoril. »Kaj pa hočete od mene? Ali je to slika one gospodične?« In pokazal mu je papir, na katerem je bila naslikana zelo lepa gos. Lahko si tedaj predstavljate, kako se je nategnil gospodov obraz in cele družbe, ki se mu je precej začela opravičevali in se oproščali.

pa, da me bi okregal za mojo nedostojnost.

Napravila sva nekoliko korakov ter se ustavila. Z vsem telesom sem se naslonil nanj in ga udaril z roko po rami tako močno, da če bi se on ne razkoračil, čisto gotovo vem, da bi padla v blato.

»Inocencius, homo prudens bonusque, kaloskagalhos a nerl« sem pričel v svoji latinščini in grščini, ki sem jo uporabljal le v pijanosti tretje najvišje stopnje: »Inocencius minimus e longissimus... povej mi, zakaj si tak pijancius, amicus vini?«

Inocencius se je bedasto nasmejal, kot je imel navado, kadar je študiral praktično parabole in hiperbole na Irdisli ter odgovoril, vsled podobno visoke temperature v glavi kot jaz:

»Consuetudo, consuetudinis... Ich weis nicht, mein lieber Kamarad!...«

»Povej mi, zakaj se opiješ kot svinja, zakaj se ga naležeš kot prašič, zakaj si vedno tak kot svefi Peter pred nebeškimi vrati, ki se ne naveliča čakati in nikdar ne izgubi potrpežljivosti... Povej, zakaj te ni mogoče razžaliti; jaz vem, svoj zadnji knof bi dal svojemu prijatelju, če bi te poprosil zanj in ti bi si z žveplenko zapel hlače!«

»Ja, dragi moj, tako vidiš je...!«

»Veš, komu si podoben ti? Kranjski klobasi!... Da, kaj se smeješ sedaj? Da, kranjski klobasi... oni specialiteti, po kateri piješ kot žaba... Vidiš... vidiš... čakaj, da pomislim. lista tvoja dobrota, lista tvoj komunski obraz je kranjska klobasa, zelo slana in žejna... Jaz, ne rečem ga tudi zvrnem kak glažek, ali le iz usmiljenja do tebe... žaba, urh... kranjska klobasa...!«

Se dalje bi ga zmerjal, če ne bi zapazil pri svellobi neštetih lun, da se je obraz mojega spremljevalca nekoliko čudno spremenil; zasijal je kot obraz mučenicov, kot obraz svelega Alojzija...

»Čudovito, še sedaj se nisi ujezil: ali si človek, ali te je sama cukrena dobrota!... Vidiš, ti si tako duševno lep, kot telesno grd... V tebi je le poštenost, usmiljenje in vse one lastnosti, ki jih poseduje duševna lepota!... Saj sem rekel, vse svoje srajce in knofe bi razdelil med svoje prijatelje, celo sovražniku svojemu, če ga sploh moreš imeti, bi posodil svoje edine nogavice!... Ali prepričan sem, da niti ne misliš ne, da ti bo kdaj kdo izmed teh vračal..., razen slabo za dobro!... Vsi te spoštujejo, vsi te hvalijo, ker delaš uslugo

jan, še občutil nisem, da mi krvavi vsa roka...

»Kako je mogoče, da je duš... duš... duš... duš... evna lepota pond... pond... pond... eljarska!« je modroval Inocencius Pulhritudo Multus, ki je bil za eno lisočinko manj pijan od mene.

»Pa... pa... pa... je, če ti rečem jaz... Kaj... kaj... kaj... pa ti zastopiš?.. Ti personifikacija duševne lepote, tertium comparationis vsesplošne dobrote, alegorija mehkega srca in kranjska primera pobožnosti... Ti večni pondeljek in še večja nedelja zvečer...!«

Zazibal sem se in padel v blato. Usmiljeno me je pobral in me vprašal, če sem se kaj udaril... Zahvalil sem se mu in mu povedal, da sem padel hvala Bogu le v blato, ter ga od ginjenosti objel ter mu s svojimi blatnimi rokami pomazal vso njegovo pražno obleko. Žal mi je bilo, ker sem vedel, da je ubog, kot vsi idealisti.

»Oprostil« sem rekel, pa mi je odgovoril: »Oh nič, kaj bo to!« Tako je bil mehkosrčen, kot bi me prosil on oproščanja, zakaj sem padel na tla, ne

vsem, ali vendar ješ le koruzno polento, žemlje si ne moreš privoščiti... in vse, kar imaš, zapiješ... Povej mi, ali je taka duševna lepota, kol jo imaš li, dobra? Morda zaslužna za nebesa, ali ne na zemlji... Vidiš, ti si kol nisi slikar, ki je naslikal dragoceno sliko, genialno delo, pa je ni mogel prodati ter je poleg svojega velikanskega dela umrl od lakote. kmalu potem, ko jo je prodal za pol litra vina, ki ga je tako omamilo, da je vzkliknil: »Oh, kako sladko je umirati za človeštvo!« Veš, tak pijanec je bil kol lit... Tako je s teboj, dragi moj Inocencius, ki si posebljena kranjska klobasa: dobra, pomizna, z upoginjenim hrbtom na uslugo vsakemu, ki jo je po ceni kupil, razen na ljubljanskem trgu, kjer so dvakrat slane... In z velikanskim apetitom se pojé tako klobaso... Oprosti, da te nisem razžalil, saj sem prepričan, da si v srcu misliš: »Res je, prav praviš, jaz sem kranjska klobasa!«

Tako sem se razvnel, da sem se popolnoma stregel in moško koračil proti domu, moj prijatelj pa, ki je bil še vedno pijan, če ne drugega, zudovilih misli, neskončnih dobrot in še bolj prepričanja, da je... osel in kranjska klobasa... je zrl melanholično v luho in solze so mu polzele po licih...

V popolni treznosti sem šludiral še naprej in se vprašal, zakaj naš narod tako pije... In ta zadnji dogodek z Inocenciusom Pulhriludo Mulfusem mi je izvabil iz ust slavek: »Zalo, ker je kranjska klobasa!«

Vsak narod ima svoje karakteristične narodne jedi, ki imajo v sebi neko karakteristično polezo njegovega

značaja... Torej naša narodna jed bi bila kranjska klobasa, Nemcem je narodna pijača penasto pivo, Italijani imajo svoje makarone!...

Inocencius Pulhriludo Mulfus je spal listi večer pred lušnimi vrati. Gospodinja ga je zaprla ven, ker pa je iz svoje velike dobrosrčnosti ni hotel moliti v sladkem spanju, si je ni upal poklicalil...

ZAKAJ MORAMO BITI PRIJAZNI Z UBOGIMI.

(Iz dobe verižnikov.)

Učiteljica (vpraša v šoli): »Zakaj moramo biti prijazni do ubogih?«

Peterček: »Zalo ker poslanje danes tako hitro bogatili!«

IRGOVCI!

Velikonočne razglednice
boste dobili

v veliki izbiri
in po nizkih cenah
v Narodni knjigarni
v Gorici, Via Carducci 7.

SAMO MALO PREVEČ.

Sin: »Oče, ali si si dal že kdaj izdret kak zob?«

Oče: »Pa ne samo enega, že sto, Janeček!«

PROBLEM.

»Povej mi ata!« — je vprašala mala Ivka »kaj dela večer, kadar ne paha?«

Kobdiljski pust.

Kobdiljski fantje so se zbrali, kak' bi pusla praznovali.

Imeli ples in še dobiček — če verjameš, si teliček.

So liric skupaj mnogo zbrali, še premalo so jih dali.

Dejali so, si sposodimo, veselico naredimo.

In s tem so bili zadovoljni, brz barigeljci so polni.

Nekdo se upal posoditi, po plesu treba je vrniti.

Na plesu ni plesalcev bilo, pri birtu se dobiček pulo.

Blagajničar pa je sedel, polil se je in lire štel.

Pomračil se mu je obraz, telo mu je pretresel mraz.

Vsak mora dati 50 lir, da pred puslom že bo mir.

Prazni bili so možnjički, niso zrasli še volički.

POSTEN PAI

Če sem pošten? Prmej kokoš! Prisežem vam, da vam bom vrnil do zadnje lire, če mi posodite; čeludi bi šel denar ukrasiti!

SKRBNJA MAMICA.

Lepa nečakinja je poročila bogalega avstralskega farmerja in hotela iti z njim v Avstralijo.

Babica pa je zmajala z glavo in rekla:

»Otrok moj, nikar ne hodi, jaz sem slišala, da je tam vse narobe: njihovi dnevi so naše noči in njihove noči so naši dnevi — bojim se, da te bo mož preveč izrabljati!«

Častitka.

»Gospod Pinavček! Pravkar vam je srečno prišel nov sin na svet.«

»Častitajte mu v mojem imenu.«

Dvorec na deželi.

(Dalje.)

Janko: Vesle, jaz se razumem nekoliko ljudi na zdravništvu! Vam povem že v naprej, da lahko dobite revmatizem!

Starec: Ne, gospod! Ta zrak! Ali ne vidite, kako me poživlja, kako mi ugaja!

Janko: Zemlja je tu nerodovilna, pozimi naraste voda in nastane povodenj!

Starec: No dobro, vozili se bomo s čolnom.

Janko: Pa še nekaj! Pred nekolikimi leti je vrgla neka kruta mati svojega otroka v tale vodnjak in zato...

Starec: Jaz sploh ne pijem vode!

Janko: Vas pomilujem. Že Vaš obraz sili človeka k dobrotljivosti, zato bi Vas zelo rad rešil tega dvorca.

Starec: No, žal da jaz tega nočem!

Janko: Še več, če mi ga prodate, Vam ponudim 20.000 lir.

Starec: Nel! Nel! Nel!

Janko: Tisoč lir več, to je lep dobiček!

Starec: Dal!

Janko: Ne najdete jih kar tako na cesti!

Starec: Oh, nel!

Janko: No, vidite! Vi bi pa lahko rekli, da ste jih našli!

Starec: Dal!

Janko (sam pri sebi): Da, ne, — da, ne, družega ne zna reči! (Glasno.) No potem mislim, da boste čisto golovo...

Starec: Nasprotno! Nič ne bova napravila! In poleg tega, gospod... kako je to, da Vi... stavbenik, zdravnik in vrtnar... hočete tako drago plačati to »gnjilo« slavno?

Janko: Zakaj? Ah tako... Vesle... moja samoglavost... kaprica!

Starec: Ne morem Vam ugoditi!

Janko: Pod nobenim pogojem?

Starec: Pod nobenim! Ali vidite tale prostorček, kjer berem? Sedeli tu s knjigo v roki in steklenico vina ob strani! Ne dam Vam tega prostorčka za najvišjo ceno hiše... Prosim Vas torej, da me pustite v miru!

Janko: No torej, če je že tako, pa Vam želim iz vsega srca sladke mir in srečno zadovoljstvo. In da bi ga mogli še dolgo časa uživati! (Odide.)

Starec: Ne, nel! Dvorca ne prodam za nobeno ceno! Nazadnje v resnici ni dosti vreden! Nič kaj solidno zidan, starega kova, toda leži ob glavni cesti! A, hudi tale gospodič si ga je zaželeli! Ahaj! Njegove kaprice! A, kaj še, ne dam g... tudi če mi ga dvakrat preplača! (Od knjige.) Zelo lepa knjiga! (Bere.) K... pa se utrudim, lahko opazujem ljudi, ki hodijo mimo! Ničesar družega nisem potreboval na tem svetu, kol tale prostorček; Boju bodi zahvaljeno! Ne vem, kako bi se mogel tu razburjati.

KOT ZLATA POROKA.

Jakob Poliznik je poročil lepo Almiru, hčerko bogatega vojnega verižnika Trebušnika. Na dan poroke je veselo objel svojo boljšo polovico in vskliknil:

»Almiral Zdi se mi kol bi bila poročena že peldesel lell...«

Almira: »???«

»Jakob. »No... ali ni to, kol bi bila zlata poroka!«

OJ TI RPOFESORJII

Profesor X. je našel, ko je prišel iz šole, na mizi šopek cvetic. Obrnil se je k svoji zakonski pomočnici in rekel:

»Anica, kaj pa to pomeni?«

Zena: »Ah, ne veš, danes je obletnica tvojega poročnega dne.«

Profesor: »Ah fakol Spomni me ljudi ti, kdaj bo tvoja, da ti ljudi jaz kupim šopek!«

GOTOV JE.

Janezek je prinesel domov čisto novo tenis-žogo.

»Kje pa si dobil žogo?« ga je vprašal oče.

»Našel sem jo!« je odgovoril Janezek.

»Ali si gotov, da jo je nekdo zgubil?«

»Sevedal Saj sem videl igralce tenisa, ki so jo iskali kot norile.«

ZVEZDE IN »ZVEZDE.«

Ivanček: »Ata, kaj delajo čez dan zvezde?«

Ata (gledališki ravnatelj): »Mnoge »zvezde« spijo do poldnel.«

(Namreč - gledališke »zvezde«. Op.)

Jarem sv. Lukeža.

Lojze Jarem je zadnjič po- ožil o svojih zakonskih križih i ležavah! Rad mu verjamem vse, kar je povedal in mu še povrh krepko slisnem roko, rekoč: »Sobral v Irpljenjul« Zato me zelo veseli, da se lahko malo razgovorim in mu svetujem kako pametno, ki sem jo ljudi že sam z uspehom preiskušal.

Zadnjič sem bral v časopi- sih, kako so se ... na Franco- skem menda po »cajlengah« razgovarjali o ženitvah in iz- birah mladih nevest. Jaz se seveda le debate nisem ude- ležil, kakor si ljudi lahko misli- le, ali ljudi tam niso nič nove- ga povedali, eden je rekel, da on je, drugi pa, da ni za ženi- lev. Da je rekla tista »frajla« Retelepe ... ali kako se že imenuje, ki zna ljudi lepo ple- sati in ima baje tako lepe no-

ge, da se kar same sebi čudi- jo, da ne mara za moža, se či- sto nič ne čudim, ker vem, da je že marsikateremu pokazala svoje noge ... Ali z Lojzelo- vim križem je pa drugače! Tu ne gre za to, ali bi napravili ohčet, ali bi jo nel Pri njemu, kar je, jel Ore, da se njegova boljša polovica spreobrnal

Torej začnimol

Kaj je ženska?

Ženska je iz kosti in mesa. Bolj ko je koščena, bolj je sil- na, bolj ko je mesnata, bolj je požrešna in lena! Ima noge in roke, ali najglavnejše je pač to, da ima ljudi jezik, ki se po večini po dolgosli zelo odli- kujel. O ženskem jeziku se je že toliko pisalo in razpravlja- lo in se bo še, čudim se samo, zakaj ni Bog v raji zapovedal mesto kači njej: »In tvoj jezik se bo vlačil po fleh in bo po- žiral prah in blato ter obiral vse moške na svetul« Kajli ..

če bi bil jaz protestant in smel razlagati sveto pismo svoje, bi si razlagal tako: E ni zapeljala v raji kača, da vzela od velikega drevesa pač pa njen jezik, to se pra- no ... sicer lahko razvidi- da nisem nikak modrijan. Bogu bi morala reči: »G spod, jezik me je zapeljal pregovoril Adama!« Oh, ko kokral se je marsikak list milijonski potomec Adama k sal, da ga je zapeljal žens- jeziki!

Najznačilnejša ženska las- nosl je: »Net«, če rečeš »Ja«, in »Jal«, če rečeš »Net«, seveda, kadar sla pod zakonsko odejo.

Ženska je samica, toda redkokdaj, kajli z nestrpn- naglico tezi, da bi prišla pr- ko mogoče v zakon, pole- itak več ni samica!

Kaj jo žene v zakon?

V zakon jo žene, da bo ž- vela na tvoje stroške, ti zaš- tu pa tam kake hlače, da te b- hodila zvečer iskal po gosti- nah in, da bo lahko cel lju- dan klepetala s tvojo sosedi- koliko dote je prinesla v hiš- kak zapravljivec si ti, da jo t- peš, stradaš, da jo varaš- drugimi ženskami, da ji ne da- nič denarja; veliko slabeg- bo imela povedati o tvo- žlahi, da je tvoj stric skopu- tvoja leta strupena babnica- če si imel že prej prvo ženi- da je pripeljala ta vse k hi- ši ... Najbolj pa se bo hvali- s svojimi lisočaki, ki jih bo p- takoj, ko bo prišla v hišo, ne- sla v hranilnico! Povablja- bo svojo žlaho na tvoj dom- jo bo pogoščevala, ti boš p- stradal in mlet z zobmi o- kruh, Bog obvaruj, če pa s- zob ne boš imel, potem bo- pa gotovo poginil!

Cesa bo tvoja žena najve- delala?

Glej stran VII!

Žena - boksarica.

Ženska je lase ostrigla, (daljše pameti še ni), tudi kikelca je kratka, da so hlače videli.

Se volilno jim pravico dajo danes že bajé,

in le škoda, da ne moški mesto njih otrok rodé.

Vendar pa so že pri boksu, le pogledite ta prizor — pa recite, če dandanes svet pijan ni ali nor.

IV. PRIZOR.

Janko kot pesnik in Starec.

Janko: Gospod!... oh niti v snu...! Oh niti v snu!... Za hipček!... (Pije.) Ali za vraga! Ste morda vi novi gospodar tega dvorca?

Starec: Da, gospod, sem!

Janko: Objemite me torej... in poza- biva za nekoliko časa na rimel!... Dragi prijatelj!, brez vsakih poklonov. (Nalije kozarec vina in sede poleg njega.)

Janko: Nič se ne čudite! Sem čisto domač v tem dvorcu, veste, in zato že- lim, da bi bil tudi njegov gospodar moj največji prijatelj!

Starec: Ni potreba, ni potreba, že ker...

Janko: Seveda, seveda, saj sem ve- del, da mi boste napravili to uslugo! Pri- em torej na kosilo k vami! Saj sem tudi prejšnjim gospodarjem obedoval se- krafi na teden!

Starec: Torej vedno?

Janko: Se mi zdi, se mi zdi!...

Starec: Žal, da jaz ne...

Janko: ...da ne morete delati poklo- nov? Oh ni potreba, ni potrebal Na- sprotno, dovoljujem vam vse, kar hočete. Na vaše zdravje! (Pije.)

Starec: Toda, nazadnje, kdo ste pravzaprav?

Janko (se dvigne): Kaj? Vi me še ne poznate? Jaz sem velik pesnik! Svoje- časno ste gotovo vedeli, kaj ne? Moj oče je bil namreč kmet v tem kraju! Ker je imel še precej pod palcem, me je po- slal v šolo. No in naučil sem se delati kilice na štiri slihe! Popolnoma sem se posvetil muzam in se odločil, da ne bom ničesar družega delal, kot pesnikoval. Kajli je zelo lep poklic to, veste, živeti brez vsakega dela! Vi ste moj prijatelj, kaj ne?... Zato vam lahko povem vse!... Pravzaprav veste, sem zelo nepraktičen za druge stvari. Toda kvakajoč po cesti, in opevajoč zdaj temu klobuk, zdaj one- mu telovnik, tretjemu spet hlače, četrte-

mu lasuljo, petemu spet čevlje, si služu svoj bornj kruhek. Ali hočete slišati ka- moj proizvod?

Starec: Ne, hvalal hvalal Me bo nekoliko glaval (Sam zase.) Pojdi vrugu, prismojenecl (Nalije vino.)

Janko: No, jako lepol Vidite, tako prisilim jaz marsikoga s svojim lepim vo- denjem, da mi rade volje podari kak- stvar, kot na primer sedaj vi, ki mi po- nujate kozarec vina! (Dvigne kozarec- pije.)

Starec: Toda, to je...

Janko: Nič, nič, saj sem izpil na vaš- zdravje!

Starec (sam zase): Meni se zdi, d- je to pravi norecl

Janko: Škoda res, da ne pride nihč- mimol!

Starec: No, kaj bi bilo potem?

Janko: Oh ne veste! Očaral bi ga- svojimi pesmimi, kot imam navadol!

(Dalje.)

Nova norija - sanje in loterija.

Loterija je zaslužila zadnje tedne
180 milijonov lir. - (Casopis.)

Grozna res epidemija
se zdaj širi med ljudmi —
zdaj jih ena, druga moda,
kakor klop za vral drži.

Zdaj rešujejo križanke,
ali v kino vsi gredo,
demonstracija in shodi,
bale mečljejo z ного.

Danes pa se loterija
je lohla že ljudi,
holch so bogateli,
druge so bogatili.

Kar procesije se ljudstva
drenjalo je tam okrog,
vsak je nesel svoje dnarce
kar je mogel hitrih nog.

Mnogo sanjali ljudje so
in računali vse dni,
debalirali v ševilkah
o bogastvu sanjali.

So po noči bile sanje,
za zajutrek sanjska knjiga,
a opoldne loterija,
za večerjo nova brija,

če po noči dolelela
jih bo v sanjah sreča kdaj,
ki prinese jim denarcev
in brezskrbna lela, raj.

Pravijo, med pantaloni,
ni bogal postal nihče,
loterija le je srečna
d'narce šteje si smeje.

500.00 Lir! Zlata verižica! Čajna garnitura iz stekla ter 50 drugih daril!

RAZPIS NAGRAD

Odbor knjiž. zadr. „Goriška Matice“ v Gorici je na svoji zadnji seji, ki se je vršila preteklo nedeljo 21. febr., sklenil soglasno:

Vsi naročniki na knjige „Goriške Matice“ za l. 1927, ki izidejo začetkom meseca oktobra t. l., se udeležijo žrebanja. Vsak izlis Koledarja „Goriške Matice“ bo številjen na prvi notranji stranici. Koncem meseca marca prihodnjega leta se sestane v to izbrana komisija v svrhu žrebanja. Številka koledarja „Goriške Matice“, ki bo KOT PRVA izžebana, dobi bankovec za 500.00 Lir. Druga izžebana št. Koledarja „Gor. Matice“ dobi zlato verižico. Tretja številka elegantno namizno garnituro za čaj iz stekla. Nadaljne izžebane številke dobé: razne kipe, silke, knjige t. l. d. Lastnik one številke Koledarja „Goriške Matice“, ki bo izžebana, bo maral poslati dotični Koledar upravi „Goriške Matice“ v svrhu natančne ugotovitve pravilnosti številke, nakar se mu še isti dan vroči dobiček.

Tako se glasi sklep odbora književne zadruga „Goriške Matice“.
Zato pa: Priglasite se takoj pri gg. krajevnih poverjenikih kot naročniki na knjige „Goriške Matice“ za leto 1927. Poleg štirih lepih knjig, katere dobite za borih L. 5.-, (Jugoslovani za Din. 25.-) lahko dobite, če boste izžebani, še L. 500.- zraven, ali pa zlato verižico, ali stekleno namizno garnituro, ali kak drug krasen dobiček. - V krajih, kjer ni poverjenikov na knjige „Goriške Matice“ naj se zglati zanesljiva in agilna oseba osebno ali pismeno pri upravi „Goriške Matice“ v Gorici, Via C. Favetti št. 9 v svrhu nadaljnjih obvestil.

Goriška Matice izda za l. 1927 sledeče knjige: 1. **Koledar** bogato ilustriran, 2. **V zdravih in bolnih dneh**, zdravniška knjiga, spisal dobroznani goriški zdravnik dr. Just Bačar. Ta knjiga izide v štirih snopičih 3. Humorističen roman **Pasja dlaka**, spisal znan goriški humorističen pisatelj Damir Feigel. 4. **Naši kraji v preteklosti**, zgodovinske črtice. Naročnina na vse štiri knjige znaša L. 5.-. Kdor doplača L. 2.-, dobi še peto krasno knjigo **Sv. Frančišek Asiški**.

Na delo za „GORIŠKO MATICO“!

Sedelal Poročene žene zelo rade sedijo, ker prej, predno še se niso poročile, niso obsedele!

Če imaš kakega prijatelja, nikar ga ne vozi v hišo, kjer imaš svojo ženo, kajli zna se li zgoditi, da boš nekoč pesloval in boš vzdihoval: »Moj Bog, kako je težko človeku bili nedolžnemul«

Zenska je spremenljiva kot luna, ki jo pa tudi včasih trkal To ločko nam je pa že opisal Lojze Jarem!

Glede oblek, klobukov, židanih robcev, belih, rujavih in sivih nogavic, nili ne govorim, ker je ilak znana stvar, da bo žensko srečala pamet, kadar bo zgubila posluš za žame!

Opisoval sem žensko, ali nisem se dotaknil še vprašanja, kako jo ozdravil!

Torej vzemimo Lojzelov slučaj! Ne vem kaj je Lojze, toda recimo, da je poljedelec tam nekje v kakih Rovlah, lahko tudi v dolini, kamor je kultura že bolj polizala ženske, tem slabši zanje, kajli nič kaj prijetno se mi ne bi zdelo tizati listo moko z lic in farbo z usi, kadar bi mu ona ukazala; Njegova žena se je temeljito spremenila, odkar je v zakonul

Torej, kralkomalo, Lojze, obrni jo... Hhm... kaj ne, malo težko je, zlasti, če je močna, pa ihlova, ošabna in samovoljna!

Problem je težak, Lojze, zlasti, če jo dobro poznaš, pravo ženskol

Za nas velja listi pregovor: »Pijanec se spreobrne, kadar se v jamo zvrne«. Pomudimo se malo pri tem pregovorul Vidiš: »Žena pa se še takrat ne spreobrne, kadar se v jamo zvrnel«

Lojze, jaz sem čisto obupan, kaj bo z mojo ženo! Prej sem še nekaj vedel, kakor hitro pa sem prebral tvoje pismo, sem pa izgubil vse veselja do preobračanja svoje ženel Čeprav jo na vse strani obračam, zmeram je istal Zad... spred! Na tej strani... in na oni strani!

Veš kaj napravil Če kriči, si fišči uha, če molči, kriči ti za dva, da bodo mislili sosedje, da se sporazumno kregata. Če je umazana, si zamaši nos in si z robcem zaveži oči, da jo ne boš videl! Saj ubil se ne boš, ker ti bo vedno za petami! Kar se liče hlače... veš, to je pa zopet težka stvar!... Če so hlače cajhaste, jih kar pusti, naj jih kar nosi, jih bo že kmalu raztrgala, sicer pa, saj veš, danes je cajh zelo po cenil Če so iz sukna, jih zamenjaj, po noči, pa ne, kadar prideš pijan domov, kajli takrat žena ne spi z zaprtimi očmi! Če je tvoja žena zelo lena, ji govori, da

je zelo pridna in jo stavi za vzgled drugim sosedom, v pričo trejih sosedov; li ji bodo že resnico povedali in ona še bo že iz sramu... pa ne pred leboj, pač pa pred drugimi, malo poboljšala! Če bo želela vedno novih oblek, žide in baržuna, ji kupi na sejmu kako za nič blago in kadar prideš domov, povej trikratno, ali štirikratno cenó in ona bo mislila, da je roba zelo lepa in bo rekla: »Pa kako trdno je, vidiš, ne pa listo, ki sem je kupila zadnjič tako po cenil« Če hočeš, da bo žena čista, jo pelji v kopalnišče, če se ne boš kesal potem, bo pa prav, samo pa nikar ne pošlji, ker potem bo žena prišla domov bolj umazana, kot je šla od doma! Glede jedi, li priporočam kofé, to je za ženske zelo zdravo, pa tudi za pijanec! To je

ženska sladčica, če ga ne bo hotela piti, ga pij li in ji daj vzgled, pa boš videl, da ne bo pila ona zato vinal!

Najboljše pa je, če se vnovič poročiš... Akraboli, saj sem pozabil, da si še poročen, no, pa čakaj, da ti bo umrlal! Polem boš začel z nova in sem prepričan, da po čisto drugačnem sistemu, kol si pričel prvič! Na vsak način boš moral pred vsem braniti svoje cajhaste hlače! Kajli čast moža so hlače, kralki lasje in dolga pamet!

Sicer li morda nisem svetloval po tvojem okusu, ali, brate moj, težko je danes zakoncu na svetul!

Tvoj predragi

CIZARA.

Izgubljeni samec, morda celo samica.

NAJBREŽE.

GOSPA. »Roza, sinoči sem videla vojake v kuhinji. Kaj to pomeni?«

KUHARICA. »To je bil moj brat.«

GOSPA. »Toda istega vojaka sem naletela že pri kuharici ki je bila pred vami v moji službi.«

KUHARICA. »Hm-hm-potem je morala biti gotovo moja sestra.«

STUDENTOVSKA.

Cand. iur. Dolgovič je bil suh. Kar je bila pač njegova redna navada. Zaman se je oziral, kje bi zagledal kakega prijatelja, da bi ga poprosil za posojilo.

Tedaj jo primaha po cesti Igor Pavlovič, sin bogatega bankirja. Dolgovič si pomane roke in ga prijazno pozdravi.

Igor, ki se mu je zdel prepričan pozdrav tovarišev sumljiv, se mu hoče izogniti.

A Dolgovič je že pri njem in prične:

»Ti, Pavlovič, nocoj sem sanjal o tebi, da si mi posodil 100 L.«

Pavlovič hitro zagrabi za priliko in reče:

»Le kar obdrži si jih, ti jih darujem!«

In ore dalje.

SE KADAR JE BOLAN.

Usmiljena sestra: »Gospod bančni ravnatelj ima 39,5 stopinj vročine, gospod zdravnik«.

Bančni ravnatelj (v nezavestil): »Če bo šlo do štirideske potem lahko kupimol«

PREBRISANI JANEZEK.

Učiteljica: »No, Janezek, si tudi priden fantič. Kdo želi tvojim starišem zvečer lahka noč in globoko spanje?«

Janezek: »Ja, talje misli jaz!«

KAJ LJUBEZEN VSE »STRAN«

Mlad zaljubljen parček se spril, in ona mu je dala nazaj zaročni prstan. Nekega dne prinese nek fantič pismo. V v strahu ga odpre.

»Draga Mickal Moja bolečina je prevelika, ne morem jo prenesti. Brez tebe ne morem živeti. Zato sem vzel strup, zavžil in že čutim njegovo delovanje. Ko boš brala te vrstice, me ne bo več med živimi. Upam, da boš potočila solzo za tvojim nesrečnim, be tako ljubečim Janezom.«

Prebledela je, se ustrašila in se začudeno ozrla v fantiča.

»In vi, kaj čakate?«

»Gospod mi je rekel, naj vam kam odgovorim!« je odgovoril fant.

GROZNJA.

Ves raztrgan berač se povrne na vratih nekega uradnika, ki se ga zelo prestraši in zagrozi: »Če ne grešle hitro proč... bom poklical svojo noč!«

MED PROFESIONISTI.

Advokat: »Ti, moj poklic gotovo starejši kot tvoj, pride za mojim?«

Zdravnik: »Kako to?«

Advokat: »Gotovo, ko Bog ustvaril svet, je bil prvo stvar, ki se je moral zanimati Kajnov zločin, advokat...!«

Zdravnik: »O, ti pozabljaš, da je mnogo pred tem kriminalnim zločinom bila potrebna operacija: odstranjenje enega Adamovega rebra?«

DANAŠNJI ČAS.

Pepa: Ali si videla da zjutraj Korenovo Špelco, ki je bila nališpana.

Mica: No, to ni nič čudnega, saj je njen zaročenec že mesec zaprt zaradi talvina!

Nova uganka

Katera pijava je najmočnejša?

Uganka je lahka, lažja od odkritje Amerike. Samo misliti je treba.

Kdor jo prav razreši in pošlje L. 3.— (ali Din. 7.—) po pošti, kar izbere:

Molitvenik »Bogu, kar bežjega«, ali:

Zgodovinske anekdote. Pi ova dama, povesti Rešuj te uganke, pošlji šilve in denar v znakom goslovani v dinarjih!

Pozdrave

... fantje z rudečimi križi na zvezdami pod vratom, metlami v roki, ki jim je ideal gaveta, pa ne morejo, in ki prebivajo v drugi ljubljanski ulici, kar se megle tiče, to je blatna ulica (kar pride najbrž od Piacenze), kar bo prišlo od piangere, kar se pravi po slovenski jokati.)

... danes in jutri bo pust, za naša strašansko pust... Po ulicah je drvenje, prerivanje, polujšanje. Ljudem bi mislilo da sanja... Kako se je v tujini spominjati sliče veselih dni doma... Te dni se vrti in pleše, mi se vrtimo po dolobnikih ter plečemo z metlami, ali nam pa godejo polko, mazurke in valček. Na svetu ni večjih but kot so kaproli, to je neomajeno srečanje vsakega gmajnarja, to je naša, ki jo doživlja vsak vojak... je avansiral, ker je pri namah, ni se je in zredil, kot se je poljanec, ki je bled kot jasno nebo, vendar ne zato, ker je z Jasnega...

... vam hoteli opisovati naše življenje, bi se morali smejati s solzami v očeh! Naše edine želje so ličence iz leta 1906, ki nas bo rešil teh nadležnih težav. Steverjanca boli glava, vendar samo v takih dneh, kadar ni žepil. Ajdovec je pojedel že dve pašte, da pravi, če bi jo zložil v usta, bi lahko napeljal po celi Italiji telefonsko zvezo. Zato se je pa oddebelil tako, da bo moral »mama di Piacenza« napreči tri lokove, da ga bo privlekel domov, vendar pa še ne ve. Ker smo, kot pravi edenj mož laket brada iz Ložice in pianto »per doveri« smo ga v per diritti, Troia scalcinata, je (kar se reče po naše: za delati za kaj dobiti pa zadnji). Sicer vas obvaruj kaprolov in podobnih božjih; sedaj bo prišla povsod vse bo večelo doma, punčke se razvevate, kot rožice na polju, jih blagoslovi, ali ne prehitro namo pozdrave tudi starišem in domačim, vsem lepim punčkam, tajo Čuka, zlasti tam na oni strastojne! Povemo vam, tukaj je dosti lepih fantov, ali še več (to ove pa potihoma) lepih punčk, za pust, kaj smo vse videli! Kot lo mesto znorelo! Kar objeli pa vse »kapele«, ki jih komaj čaka Bog vas živi.

... čer Anton, Ajdovščina; Gabri... Franc, Ložice; Rožič Jože, Ste... in; Leban Alojz, Črniče; Bošti... Ivan, Jasno, Ilirska Bistrica... d 6. Compagnie di Sanità, Pia...

CERIANO LAGHETTO.

... zdravljamo slovenski fantje 68. polka vse slovenske prijatelje in teljice, posebno pa starše in se in brate, želimo vam tudi srečno pusta. S tem damo tudi vedeti in bratom od 1906, da se bliža prostosti. Se en srčen pozdrav naših slovenskih fantov v daljavi. Čar Karel, Lonjer; Sancin Da... Skedenj; Hrovatin Josip, Me... Pahor Alojz, Temnica; Vitez... Dinadole; Cerkenik Rudolf, ... lišče; Rušt Albin, Vipava; Zer... Franc, Piskovica; Bratina Franc, Otlica; Košana Ivan, Sv. Križ pri... Zega Filip, Šmarje na Vipavi... Pahor Alojz, Brestovica na... Furlan Franc, Manče, Volče; ... Franc, Petroov Brdo; Lapanja... z, Ponikve.

HOMS.

Slovenski vojaki pošiljamo pozdrave iz daljne Tripolitanije starišem, bratom, sestram, posebno pa našim dekletam, ki so nas pozabile. Prezmiru Anton, Nemška vas, Petrič Fr., Planina; Mežnik Jožef, St. Peter.

Zapustil sem najlepši raj, podal sem se v ta pušni kraj, v tej pretopli Afriki, med temi črnimi ljudmi, sta dolgi, dolgi leti dve, da niti človek sum ne ve.

(Uprava sporoča: Polletno naročnino L. 11.50, lahko pošljete v priporočnem pismu.)

TISKOVNA POMOTA.

V hivaškem »Jutarnjem listu« sta si v inercatnem delu dopisovala dva mlada zaljubljenca. Pa tiskarski škrat se je vtaknil v mes in napravil tole spako: Goreča ljubezen me prečine, ko se spomnim na Tvoja velika, črna ušesa (očesa).

HILAFEC IMA BESEDO.

Pretečeni teden je prišel neki tujec v neko prenočišče v Vetrinjski ulici v Mariboru, kjer je hotel prenočevati. Bilo je pet minut čez deseto uro zvečer, ko je pozvonil, da mu kdo odpre. Prišel je hlapec, kateri je odprl vrata in nahnul gosta rekoč: »Ali ne morete priti prej v hotel, vsi drugi prihajajo pred deseto uro, samo Vi prihajate pozneje«. Gost, ki mu je stisnil 5 dinarjev v roko, je rekel: »Prej nisem mogel priti, ker vlak ni prišel prej v Maribor, pisal

pa bom na ravnateljstvo železnice, da preuredi vozni red tako, da bodo tujci prišli pred deseto uro sem in da boste Vi po deseti uri lahko mirno spali«.

POSLEDICA BREZPOSELNOSTI.

Pred nekajimi dnevi je v Mariboru vprašal neki stražnik nekega po cesti pohajajočega brezposelnega pleskarja: »Od česa se Vi preživljate?« Pleskar: »Od lakote«. Stražnik: »Kje pa stanujete?« Pleskar: »Stanovanja nimam, saj veste, da je stanovanjska beda tolika, da še listi ne dobijo stanovanja, ki imajo denar, kaj še jaz, ko sem vedno nihs«.

PISMO V VERZIH.

Iz svetogorskih mrazlih višav, Čuka in bralcem pošiljam pozdrav Pošiljam tudi tebi sveta Gorica, čeravno zdiš se mi, čudna svetnica. Toda, psi, da ne sliši cenzura, ker drugače za Čuka bo huda ura in kljub temu, da Čuk nosi hlače, in še ženska sova, kot on hoče skače, se vražje cenzuro tako Čuk boji, dav boju z njo ji hlače pusti. Po tem mislim, da vsak lahko spozna, kako mogočna je ta presneta gospa. Kljub tej pohvali Čuk vendar bo mož, ako te pesmi ne vrže v koš. Kar Ti sedaj pa na uho povem, ni treba da praviš, drugim ljudem. Ako želiš, da se še oglašim iz besed vezanih, klobase narđim. Dragi Čuk, mi uslugo napravi, Vado Petrič prav srčno pozdravi.

Dravde.

ZELO DOBROTLJIVO

GOSPA: „Jutri ob sedmi uri bomo pri nas zajtrkovali.“
KUHARICA: „Dobro. Če bom zaspala, zajtrkujte kar brez mene.“

TAKO JE!

Stražnik (prileče za gospodom): »Vi gospod, ali ne veste, da je prepovedano jemati s seboj pse brez nagobčnika. Vaš pes, ki je lekel za Vam, je brez njega!«

Gospod: »Kaj me briga pes. Saj ste tudi Vi lekli za menoj, pa zato še menda niste moj!«

POČIVAJTE V MIRU!

Mi — namreč mi, kar nas je iz Čukove domovine — smo imeli na šolah tudi dodatne ure. To se pravi, lake ure, ob katerih se je tudi slovensko bralo in pisalo. Pogosto brez člank, ki niso bile dovoljene in poljene. Pa pride joj, prej

oj in razglasi, da dodatnih ur več ni. To se pravi, otroci ne bodo ne pisali ne brali po slovensko, kar je čisto prav, čemu bi neki otroci znali to v dveh jezikih, ker se še v enem ne bodo naučili.

Dan pogreba dodatnih ur je določen dne 1. marca. Vencey ne bo, pogreba se nihče ne udeleži.

Dodatne ure, počivajte v miru!

V ŽENSKI OBLASTI.

Mož: Poglej Urška, hlače so se mi čisto razstrgale. Prosim — kupi mi nove.

Žena: Čemu neki, dam ti jaz svoj predpasnik.

V mladosti.

Štjer.

Sestnajst let je bilo Vanči. In tedaj so oživele v njeni duši davno porojene želje in zahrepenle ven v prosti svet.

Bila je nedelja. Preko kipečih travnikov in pod senčnatimi hrasti sta se sprehajala Vanči in Rudi. Krog in krog se je širila mameča vročina poletnega dneva in ogrevala srca mladih zaljubljenecv do vroče ljubezni. Hodila sta vsa srečna in prevzeta čudežne sladkosti z roko v roki in se izgubljala čimdalje bolj v senčnat hrastov gozd sredi črnega polja.

Oj, mladost, kako si ti lepa, kako si brezskrbna v svoji preveliki lepoti, kako omanljava mlada srca z opopono ljubeznijo, ki vara človeka in ga navaja v neprilike.

Dospela sta Vanči in Rudi na drugo strani gozda zopet na prosto. Tu sta pa nenadoma obstala kot ukovana k zemlji. Gledala sta iznenadena drug drugega in obema je neprijetna rdečica ohlila lici. Prišel jima je naproti Vaničen papa. Vanči in Rudi sta molčala.

»Zbežima«, je pomislila Vanči in hotela to misel že izvesti. Rudi je bil starejši, vendar je pa tudi njega obšla skrb, kako bi se rešil iz zadrege.

Papa je obstal tik pred njima. Zmračilo se mu je čelo, dvignil je roko in pokazal je s prstom.

»Domov! Precej domov, ti seme, izrodek. Tako se toraj učiš, kadar mene ni doma. Jaz ti pokažem!«

Povesil je roko in mrko pogledal Rudija.

Vanči je šla skoraj na jok. Obrnila se je in ne da bi se ozrla na svojega Rudija, je urno odšla čez travnik?

»Doma me počakaj! Jaz ti že izbijem iz glave tvoje neumnosti.«

Tako je papa obljubil svoji hčerki, pogledal je še enkrat Rudija in nato odšel dalje v gozd.

Rudi je še vedno stal na mestu. Rdečica mu je polagoma izginila in prišel je zopet mirno misliti. Jezen je bil. Vendar mu je bilo pa nazadnje vseeno, da je prišlo tako. Saj prireda z Ivanči skupaj lahko precej jutri, ali pojutrašnjem. Pozabila bo to neljubo srečanje in ljubila ga bo zopet morda še s podvojeno ljubeznijo. Vedel je Rudi dobro, da se ljubezen, tam kjer se ji stavijo zapreke in nasprotja, razvname in se razbohota do breznejnosti.

Rudi se je ozrl za Vanči, ki je hitela s povešano glavo preko valujočega polja in se zdaj pa zdaj skrila za zeleno grmičje, ki je rastle ob poti.

Vanči se ni ozrla.

Rudi ni vedel, kam bi. Odšel je po stezi in še vedno gledal za Vanči. Zažvižgal si je melodijno pesmice, ki je opevala ljubezen in zapuščenost.

Vanči je postala. Dobro jo je Rudi še razložil tam sredi valujočega žita. Ozrla se je Vanči proti Rudiju in ga opazila. Zamahnila mu je z roko v pozdrav in izginila v duhtečem cvetju in zelenju, tam sredi kipečega polja.

PREVIDNI PROFESOR.

Po ulici se ziblje v obliki vprašaja profesor s tremi dežniki. Sreča ga gospa in ga vpraša:

»Gospod profesor, zakaj nosite s seboj tri dežnike?«

Profesor: »Enega bom go-lovo pozabil v tramvaju, drugega v restavraciji, tretjega bom mel, če bo deževalo!«

Sklep.

»Sklenil sem, da se popolnoma odvadim pijače. V ta namen sem si že kupil nožič brez svedra za odpiranje steklenic.«

Pravijo.

Pravijo, da bodo gospodične iz Deskel kmalu postale vse šivilje zakljev.

Pravijo, da sta dve gospodični iz Deskel prišli sami plesat v Anhovo; ker pa niso dobile nobenega dovolj vročega fanta, so se vračale domov.

Pravijo v Dolenji vasi pri Cerknici, da je prišel pravijo za v Čuka, ki ga pa ta ni mogel priohčiti, ker je bil preveč osoben in žaljiv.

Pravijo, da so na Koritnici zelo radovedni, kdo je pisal v Čuka zadnji »pravijo«. Niso videli Čuka na bozi, ki je vse videl in slišal pa se ni smel oglasiti, ker je nočni ptič, to se je godilo pa po dnevi.

Pravijo na Studeni gori, da hočejo imeti fantje račun od kolača.

Pravijo istotam, da je postala nova zveza med številkami 1 in 2 in 11.

Pravijo zopet istotam, da Tambur kupuje prstane za 200 lir in jih daruje puncam.

Pravijo o dekletih na Kilovčah, čudne stvari. Da prodajajo sadje na postaji v Št. Petru; če je res, pa ne vemo.

Pravijo devinčani, da je v Sesljanu hiša, ki ima veliko skladišče »klaf« in silno dosti dela.

Pravijo v Vižovljah, da so na pustno nedeljo igralci društva zaljubljenih, zelo izvrstno izgovarjali italijanščino. Gledalci so mislili, da se kakšni oslički pogovarjajo, kar smejali so se, predsednik pa je bil nervozen, ker je mislil, da ga draga še tisti dan zapusti.

Pravijo, da jezični brzojav Volarjev Tolmin, vedno bolj napreduje. Seveda, ker ima vedno več članic, ki se za to zanimajo.

Pravijo v Zg. Domžalah, da je na pustno nedeljo bila g. Iv... Mš... zelo jezna na svoje tovarišice, ker so druge plesale, a nje ni nihče maral.

Pravijo v Zg. Domžalah, da je ista g. Iv. rekla, da ona ne mara drugega, nego dijaka ali pa mesarja. A še Čuk bi bil dober, če bi jo le hotel.

Pravijo v Zg. Domžalah, da g. Iv. hodi v Sneberje zato, da bi tam došla fanta, ker domžalski fantje jo ne marajo, ker je previsoka.

Pravijo v St. Jakobu ob Savi, da nosijo »ober« uradniki, uradniki in boljše kmetski fantje, ki ne zanikajo svojega stanu, šimi cvikarje.

Pravijo, da v St. Jakobu s tem vabijo ljubljanske frajlice na izlet v njihov lep kraj.

Pravijo istotam, da se vsled tega zelo vznemirjati gotovi g. I. P... in njena sestra M. P... Konec predpustne morije Čuk nadaljuje.

Pravijo hriški fantje, da v Zarečici so zelo moderne pupke, kadar se ji ples prignusi pa kar na koščencem stolu sedi.

Pravijo dob. zemunski fantje, da je v Zarečici neka Mim, grozno simpatična. Njene simpatije segajo od Tomjnjskega Urala pa do Jasenskega Triglavca.

Pravijo v Harlici, da se v Zarečici družijo razne vrste ljudi, med njimi se vidi tudi zveri. Na plesu pustne nedelje se je tam prav dobro živelo. Tam si videl kovače, mizarje, šolarje, čevljarje, jazbecce, volkove, škranjčke itd. Še častitljivi Čuk s svojo ogromno sovo se je vrtel po plesnišču. Tudi lovca ni manjkalo, pa zaradi zmešnjave ni mogel do lisice.

Pravijo na Uncu, da bo dobila neka M. na glavnem trgu nasproti pošte, diplomu zaradi izvrstnega klepetanja, posebno pa zaradi tega, ker prav pridno zasleduje nočne pasante, posebno obmejne.

Pravijo istotam, da bo neki H... Justinci, izkapalo srce od prevelike žalosti, ker jo je zapustil obmejni ideal.

Pravijo v Zagorju na Krasu, da se tam godijo čudne reči in sicer ob času, ko vse najlepše spi.

Pravijo istotam, da je moral neki fant zapustiti ljubico v najslajšem trenutku, ter jo »di korsa« popihati. To pa je opazoval Čuk, ki vedno dobro vidi, najbolj pa po noči.

Pravijo, da je to velika senzacija za Zagorje.

Pravijo v Zagorju, da imajo tam »žakelj« nesreče in ovaduštva.

Pravijo tudi, da je ta »žakelj« sedaj jako zaljubljen.

Pravijo v Zagorju, da je tombola nekaterih fantov s pustom vred končala.

Pravijo tudi, da so nekatera dekleta zelo žalostna, ker jih je pustil Pust na cedilu.

Zakaj so Štanjelci osnovali tamburški zbor?

Zato, da razjeze zadnjega Čukovega dopisnika, kateri pravi, da so Štanjelci nesli razstrgane podplate domov.

Pravijo, da v Štanjelu »Divji lovec« nima sreče, zato, ker je divji ali pa, ker so Štanjelci divji na »Divjega lovca«. — Kdo bo zmagal, se bo sporočalo.

Pravijo, da je v Štanjelu dacar, ki ni dacar, maestro, ki ni maestro, po slovensko bi bil berač pa ni berač. Kdor razume to uganko, naj sporoči Čuku in Čuk mu bo povedal marsikaj o tem kameleonu v človeški koži.

Pravijo, da išče štanjelski pevovodja pripraven voziček za svoj harmonij, katerega bo vozil od sedaj naprej od hiše do hiše, ter tako vsakega pevca posebej učil peti. Čuk bi svetoval, da bi kupil predsednik Pev. in bral. društva tudi tak voziček in da bi igralce »Divjega lovca« skupaj vlačil.

Pravijo, da velikonedeljski muzikanti mislijo ustanoviti nove vrste abstinentno društvo, katerega namen bi v prvi vrsti bil pokončevanje vseh alkoholnih pijač. Zato so v ta namen že pretekli predpust priredili dvadnevni poučni tečaj, na katerem

sta predavala g. profesor »Silvanec« iz ljutomerskih goric in tajnica pri glavni centrali zgoraj omenjenega društva ga. »Šmarnica«.

Pravijo pri Veliki nedelji, da bi pri zadnji jesenski povodnji skoraj utonile vse »trgoške goske«, le domačemu »žejogasnemu društvu« se je zahvaliti, da ni bilo nobenega smrtnega slučaja.

Pravijo pri Veliki nedelji, da tam eden kapitalist in posestnik precej obilnega bakrenega nosa daje svoji družini tako dobro košto, da sta se pri njem lansko leto dve dekli tako zredili, da je ena zaradi »okroglosti« morala odpovedati službo.

Pravijo, da železnica »Ljutomer-Ormož« vozi tako naglo, da se šolarji, ki hodijo v ormoško meščansko šolo, ne upajo po njej voziti, ker po tem šolo zamudijo.

Pravijo, da si je Čuk pri Veliki nedelji napravil novo gnezdo v linah grajskega stolpa, odkoder ima razgled na vse strani in Čuk še posebno po noči dobro vidi.

Pravijo, da novi naredbi »vozi na desno«, sledi baje kmalu druga, katera zadene le posestnike volov, da namreč nobeden ne sme pri vožnji prekoračiti hitrosti 30 km na uro.

Pravijo v Rutih, da je uerbeo zmrzal pretresla, zato ne more dobit zeta.

Pravijo, da je v Mariboru v neki Dalmatinski kleti zmanjkalo dalmatinskega vina po 8 Din. liter in da ga bo manjkalo toliko časa, dokler se gostje ne bodo privadili na vino po 10 Din. liter.

Pravijo, da so v petek 19. februarja zvečer prišli zastopniki vseh mariborskih strank v neko kavarno v Veprinjski ulici in so se vsedli vsi k eni mizi. K njim se je prisedel tudi gospod alkohol, kateri jim je jezike tako zmešal, da so vsi govorili unisono: Saj smo vsi bratje, vsi imamo eno in isto misel, eden in isti cilj. Ko jih je pa drugi dan zapustil gospod alkohol, bi bili seveda najraje izkopali drug drugemu oči.

Pravijo, da je nekdo odpotoval iz Maribora v Beograd in da je zapustil v Mariboru mnogo — dolgov. Da pa se njegovi upniki ne odvadijo izdajati denar, jih je on priporočil svojemu prijatelju, kateri je vsaki dan 25 ur pijan in kateri bo vedel in znal izvabiti novce od njih še bolj kot njegov prednik, kajti ta je izvabil neki ženski 17.000 dinarjev in je bil zato sicer 14 dni v kejni, pozneje pa je bil pohvaljen.

Pravijo, da je bila 18. februarja zvečer neka gospa v neki Dalmatinski kleti in je šinfala na vse stranke zato, ker nje mož v kejni študira. Vpila in kričala je celo uro in utihnila je še le tedaj, ko jo je neki gospod pritisnil na svoje prsi.

Pravijo, da v Mariboru ostane na dalje ista požarna bramba kako do sedaj, ker se nje nasprotniki ne upajo igrati z ognjem.

Pravijo, da se je v Mariboru avto promet povečal zato, ker vsak fant ali mož vzame svojjo ljubico s seboj.

LUIGI CALISSANO & FIGLI

IZDELOVANJE VINA, ALBA

Bogata izbira finega vina v steklenicah:

Barbera, Frelsa, Barolo,

Bracchetto, Nebiolo, Asti

spumante, Gran spumante

Namizna vina:

Grignolin belo vino navadno v steklenicah — — —

in zaloga pri

SALFATI GIUS.

ZGORNJA, Trg sv. Antona 7. GORICA

POPOLNOMA VARNO KALOŽEN DENAR V JUGOSLAVIJI

Ljubljanska posojilnica

R. N. S. O. N.

v novopreurejenih prostorih

v Ljubljani

Mestni trg. številka 6

sprejema vloge na hranilne knjižice in tekoči račun, jih obrestuje po 8%

ter jih izplačuje takoj brez odpovedi in brez odbitka.

Večje hranilne vloge z odpovednim rokom obrestuje tudi višje po dogovoru.

Odlikovani zobozdravniški atelje

Brezigar Rudolf v Gorici

ul. Mameli 5, I. nadstr. (prej Via Scuole)

sprejema vsaki dan od 9-12 in od 2-5.

Delo zjamčeno, za manj premožne po znižanih cenah.

Manufakture, perito, izdelane oblike po cenah brez konkurence

kupite pri dobroznani

Bratje Mose

Via Rastello 7 - GORICA - Via Rastello 7